

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«طرح اصلاح ماده (۷۷) قانون شهرداری مصوب ۱۳۳۴ با

اصلاحات و الحاقات بعدی»

مقدمه

قانونگذار در بند «۲۶» ماده (۷۱) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران صلاحیت «تصویب نرخ خدمات ارائه شده توسط شهرداری و سازمان‌های وابسته به آن» را با رعایت مقررات مربوط به شورای شهر واگذار کرده است.

با عنایت به اینکه غالباً در خصوص اجرای مصوبات شورای شهر (در خصوص نرخ خدمات ارائه شده) بین شهرداری و شهروندان اختلاف به وجود می‌آید، تعیین مرجعی اداری جهت رسیدگی به این اختلافات به منظور حمایت از حقوق و منافع افراد و جامعه ضروری به نظر می‌رسید.

طرح حاضر با توجه به تناسب موضوع با صلاحیت کمیسیون ماده (۷۷) قانون شهرداری - که مرجع حل اختلاف بین شهرداری و مؤدی در نحوه اجرای تعرفه مربوط به عوارض موضوع بند «۱۶» ماده (۷۱) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران است - این کمیسیون را به عنوان مرجع صالح در خصوص این‌گونه دعاوی پیشنهاد کرده است.

آثار مصوبه

پیش‌بینی کمیسیون ماده (۷۷) قانون شهرداری به عنوان مرجع حل اختلاف شهروندان و شهرداری، از یک‌سو با عنایت به تخصص و ترکیب اعضای آن - نماینده دولت (به عنوان نهاد ناظر بر سازمان‌های محلی)، نماینده قوه قضائیه (به عنوان پشتیبان حقوق فردی و ضامن عدالت) و نماینده شورای شهر (به عنوان منتخبین مردم) می‌تواند تضمین‌کننده حقوق و منافع افراد در مقابل اقدامات و تصمیمات شهرداری و از سوی دیگر با عنایت به قطعی و لازم‌الاجرا بودن تصمیمات آن می‌تواند ضمانت و اهرمی قانونی برای وصول بهای خدمات ارائه شده توسط شهرداری‌ها به عنوان یکی از منابع درآمدی مهم و قانونی آنها به شمار آید.

لازم به ذکر است کمیسیون مذکور مرجعی اداری و غیرقضایی محسوب شده و تصمیمات لازم‌الاجرای آن همچنان قابل تجدیدنظرخواهی مجدد در دیوان عدالت اداری خواهد بود.

نتیجه‌گیری

طرح اصلاحی پیشنهادی کمیسیون شوراها و امور داخلی کشور با عنایت به اینکه به طور توأمان می‌تواند تضمین‌کننده حقوق و منافع افراد و جامعه به شمار آید، مفید و مثبت ارزیابی می‌شود.